

[Veistrup.]

Tusind Kreaturer om Aaret eller deromkring, siger det sig selv, at vi er ramt haardt paa det Omraade. Der vil derfor ikke være Tvivl om, at den her foreliggende Overenskomst er værdifuld. Den er det paa to Omraader. Først og fremmest derigennem, at det Kontingent, som vi hidtil har leveret, er forøget ganske betydeligt, saa at vi paa det Omraade er sikret mod Overtaskelser; dernæst er vi sikret mod en forhøjet Told paa de Varer, vi fører derned. Det er altsaa to værdifulde Ting, der her er opnaaet. Jeg skal villig indrømme, at Spørgsmaalet om vor Kreaturesport ikke bliver løst herigennem. Det vil jo saa langt fra være Tilfældet, da vi tidligere har udført langt større Mængder; men det forekommer mig, at det er en værdifuld Overenskomst, her foreligger, og mit Parti hilser med Tilfredshed Overenskomsten. Jeg vil udtale det Haab, at det maa lykkes inden Udgangen af den fastsatte Tid at faa truffet en Overenskomst, der i højere Grad imødekommer vore Ønsker om Kreaturesport her fra Landet.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om de Konservatives Stilling, men det forekommer mig at være en mærkelig Motivering, det ærede Medlem, der talte for de Konservative, her gav for den passive Modstand, der ydes mod den foreliggende Overenskomst. Det ærede Medlem sagde, at Rigsdagen havde ikke haft nogen Indflydelse paa Overenskomstens Tilblivelse. Jeg har aldrig været med til, at vi paa Forhaand her i Rigsdagen har beskæftiget os med Overenskomster med andre Stater. Vi har ikke beskæftiget os dermed før den Dag, da Overenskomsten, der var indgaaet mellem det danske Udenrigsministerium og den paagældende Stats Udenrigsministerium, forelaa til Behandling her. Selvfølgelig kan Forholdet have været det, at man inden for det udenrigspolitiske Nævn har behandlet et Forslag eller Enkeltheder deri, men Rigsdagen som saadan har ikke beskæftiget sig dermed, før Overenskomsten var truffet.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til velvillig Behandling i det Udvalg, der tænkes nedsat.

M. C. Jensen: Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) har udtalt sig paa det Partis Vegne, jeg tilhører, og jeg skal derfor ikke gaa ind paa Sagen i al Almindelighed, idet jeg kan slutte mig til de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med paa Partiets Vegne.

Naar jeg har ønsket at gøre en Bemærkning, er det kun for at fremsætte en Bekla-

gelse af, at det ikke er lykkedes at fremkalde en Lempelse af Forholdene vedrørende den danske Fiskeeksport. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa en Omtale af de Ulemper, der knytter sig dertil, jeg skal ikke gaa i Enkeltheder, for det er og bliver jo saaledes, at det Forslag, der her er til Behandling, nærmest er forelagt til Efterretning for Rigsdagen. Det, der yderligere kan komme til, er jo de Oplysninger, som kan gives af Udenrigsministeren under en eventuel Udvalgsbehandling. Jeg hilser derfor med Tilfredshed, at man faar Lejlighed til at faa disse Oplysninger.

En enkelt Udtalelse af den højtærede Udenrigsminister giver mig Anledning til at gøre en lille Bemærkning. Udenrigsministeren udtalte, at forinden man gik ind i disse Forhandlinger, havde man haft visse forberedende Forhandlinger med det udenrigspolitiske Nævn ligesom med Repræsentanter for Erhvervene. Jeg vil gerne sige navnlig til det sidste, at i Fiskerierhvervet har vi i god Tid ønsket at komme med i disse Forhandlinger. Jeg staar her med en Afskrift af en Skrivelse, der er fremsendt lige straks efter Nytaar til Ministeriet for Søfart og Fiskeri, og hvori vi meget stilfærdigt beder om at maatte komme med i Forhandlingerne angaaende disse Spørgsmaal. Men det kunde ikke tillades — jeg gaar ud fra, at Ministeriet for Søfart og Fiskeri har staaet i saa nær Tilknytning til Udenrigsministeriet, at Sagen har været forelagt Udenrigsministeriet. Nu kan det jo ikke nytte noget at græde over spildt Mælk, men jeg har alligevel fundet Anledning til at beklage, at man ikke har haft Repræsentanter for Fiskerierhvervet med under de stedfundne Forhaandsforhandlinger. Vi har for øvrigt ogsaa bedt om at faa en Mand med i de egentlige Forhandlinger med Tyskland, hvilket heller ikke lod sig gøre. Jeg kan oplyse, at før vi kom ind i dette for den danske Fiskeeksport saa vanskelige Forhold til Tyskland, sendte vi ca. 20 000 Tons Fisk aarlig til Tyskland; det var omtrent samme Kvantum, som vi sendte til England, og selv om det naturligvis i nationaløkonomisk Henseende ikke vejer til ved Siden af Landbrugets Eksport, er den enkelte Fisker alligevel lige saa haardt trykket økonomisk set som den enkelte Landbruger. Hvis det skal være saadan i Fremtiden, at ethvert Erhverv i væsentlig Grad maa klare sig selv under disse Forhandlinger, er jeg ganske klar over, at saa kan Fiskeriet ikke klare sig, saa vil det gaa neddem og hjem, for vi har ikke de samme Muligheder at henvise til som